

на чутния пѣвецъ Иванъ Вазовъ! — вѣчна му паметъ“ и тихичко си заминатъ.

Ала има нѣщо по-важно. Мнозина, да не кажемъ всички, пожелаватъ да видятъ и родната кжща на имения човѣкъ. Но за това трѣбва да се иде въ дома, гдето се е родилъ поетътъ. Въ днешно време това не е мжно, нито много скъпо.

Бациниятъ домъ на Вазова

На празниците *Петдесетница* и *Св. Духъ*, когато цвѣтятъ розитѣ, когато желѣзницитѣ возятъ пжтницитѣ съ отстѣпка 70 на сто, вие по групи, по класове, начело съ учителитѣ, или съ добри водачи, се качете на влака и презъ Пловдивъ ще стигнете въ Карлово. Тамъ ще разгледате и ще се поклоните на паметника, издигнатъ въ честь на най-обичния отъ Вазова апостолъ — *Басилъ Левски*. Следъ това ще се упжтите по равния пжтъ на западъ отъ Карлово и, като изминете петъ километра, ще стигнете малкия градецъ *Сопотъ*, залепенъ до стръмната горда Стара-планина.

Това е родното мѣсто на поета. Но вие се интересувате отъ бацината му кжща, желаете да разгледате оня честитъ кжтъ, въ който е намѣрилъ животъ българскиятъ писателъ. Стигате градския площадъ, взирате се въ реда на кжщитѣ, що оградятъ западната страна, и прочитате; „*Кжща музей — Иванъ Вазовъ*“. Доближавате се и чувате, че вашето сърдце тупти. Вие чувствувате, че не ще влѣзните на гости въ една спретнатата българска кжща, а ще посетите едно светилище, гдето е отгледанъ младенецътъ на България, що тѣй живо е привличалъ и вълнувалъ повече отъ 50 години ума, чувствата и волята на своитѣ събратя, на своитѣ сънародници. Единъ младъ момъкъ ви посрѣща засмѣно и ви кани да заповѣдате въ бациния домъ на безсмъртния. Презъ портата се влиза въ не голѣмъ дворъ, който е една малка градина, изпѣстрена съ фигури, бухнали